

Publicerad 2024-01-22 11:46 av Solstrale

Solstrale... Hur försäkrar vi oss om att inte ta andra för givet? Så här upplevde jag när min omgivning tog hela mitt väsens strålgång för given. Jag deppade ihop och blev tyngd i sinnet till slut...

HON ÄR JU ETT SOLSKEN

... omintetgör aldrig en solstråle...

du är allt ett solsken du
du lyser upp allting nu
allt du gör lyser upp ju

hon kämpar och kämpar med sitt ljus
ja hela hennes väsen glädje och bus
hennes kraftverk alstrar värme till själens hus

rädslan att inte räcka till här
finns hos alla och en var där
hos solskenet allra mest så är

vilket solsken lyser upp för en solstråle
- ja det är ovisst... kanske den som små le
ta ej solsken för givna - ditt eget ljus delge

regnet föll så hårt denna dag
så vem var då solskenet jag
rätt vissen, grå och svag

inga lysande framtidsutsikter
kände mig tyngd av alla plikter
strålarna sänktes av alla vikter

kände hur mörkret föll över alla dikter...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Solstrale med Poeter.se id #66056 innehar upphovsrätten